Nr. 74. Puck, środa dnia 27 września 1922 r. Rok 36.

Przedpłata:
Kwartalnie 360.— mk.
Miesięcznie 150.— mk.
Poszczególny numer 20 mk.

Orędownik Powiatowy

wychodzi w środy i soboty

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 40 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 60 mk od wiersza.

Telefon nr. 1.

Administracja: Starostwo w Pucku.

Dział urzędowy.

560.

Przepisy Min. Spraw Wojskowych w sprawie ochotniczego zaciągu do Marynarki Wojennej z dnia 4. 4. 1921, 28. 4. 1922 i 12. 1. 1912 r.

Ministerstwo Spraw Wojskowych.
Oddział I Sztabu Sekcja Poborowa i Uzupełnień L. dz. 674/261/I. 21. tjn.

Warszawa, dnia 4 kwietnia 1921 r.

W związku z rozporządzeniem L: 8549 (1102) 20. I. z dnia 4 marca 1920 r. w sprawie uzupełnienia Marynarki M. S. Wojsk. zmieniając częściowo przepisy dotyczące przyjmowania ochotników do Marynarki Wojennej w wymienionym powyżej rozkazie—zarządza:

1. Ochotnicy, zarówno b. marynarze, jak i ci, którzy wyrażą chęć służenia w Marynarce Wojennej, aby wstąpić do Marynarki winni złożyć odnośne podania do przynależnej PKU.. załączając:

a) metrykę urodzenia,
b) świadectwo moralności,
c) świadectwo szkolne, lub uwierzytelniony odpis,
d) świadectwo ewent. rzemiosła,
e) deklarację, zobowiązującą ich do dwuletniej służby ochotniczej w Marynarce Wojennej oraz,
f) o ile chodzi o b. marynarzy (wszelkie dokumenty stwierdzające służbę w marynarce wojennej lub handlowej.

2) Po ewentualnem uzupełnieniu podania wymaganymi dokumentami / pkt. 1 PKU., skierowuje każdorazowo prośbę petenta wraz z załącznikami do Kancelarji Ewidencyjnej przy Kadrze Marynarki Wojennej w Toruniu, celem jej zaopinjowania. W wypadkach pozytywnych kancelarja ewidencyjna Marynarki zwraca prośbę właściwej PKU. z adnotacją o przyjęciu. PKU. wówczas wzywa petenta, celem stawienia się do przeglądu lekarskiego przyczem;

a) w razie stwierdzenia jego zdolności fizycznej do służby morskiej przesyła ochotnika z wojsk. arkuszem ewid. do kadry Marynarki Wojennej w Toruniu, powołując się równocześnie na pismo Kancelarji Ewidencyjnej, przy którem została przesłana, do PKU., prośb petenta po zaopinjowaniu.

Zaznacza się, że przy określaniu zdatności fizycznej do służby morskiej należy ściśle uwzględniać wymagane warunki fizyczne,

b) na wypadek stwierdzenia niezdolności fizycznej petenta do złużby morskiej PKU. winna zawiadomić o tem kancelarję Ewidencyjną w Toruniu—załatwiając w ten sposób definitywnie sprawę.

3. O odmownym załatwieniu prośby przez Kancelarję Ewidencyjną marynarki winna PKU. zawiadomić petenta bezpośrednio.

Z. r.
Szef Oddz. I. Szt. M. S. Wojsk,
(—) Prich.
Pułkownik Sztabu Gen.

Zaciąg ochotniczy do marynarki wojen. częściowa zmiana rozkazu L: 674 (261) I. Tj. 21.

Ministerstwo Spraw Wojskowych.
Departament X.
Liczba 1872 / Tajne Pob.

Warszawa, dnia 28/IV. 1922 r.

W częściowej zmianie rozkazu L: 674 (261) I. 21 Tj. z 8 kwietnia 21. zarządzam:

1. Przy przedkładaniu podań ochotników o przyjęcie do służby w marynarce wojennej winna odnośna PKU. sprawdzić, czy zaopatrzone są one w przepisane powyższym rozkazem załącznikami Główny nacisk położyć należy na to aby podania pisane były własnoręcznie i zawierały życiorys petenta, metrykę urodzenia, świadectwo moralności, oraz zezwolenie rodziców wzgl. opiekuna, jeżeli ochotnik nie jest pełnoletni.

2) Przed wysłaniem do Kadry Marynarji Wojennej podania winny być uzupełnione wynikiem przeglądu lekarskiego w PKU., który należy sporządzić dokładnie w szczególności podać w nim dane odnośnie do siły wzroku i słuchu, zdolności rozróżniania barw, wagi i wzrostu, objętości w piersiach, stanu nerwów, wymowy i bystrości umysłu. Określić należy również ogólną budowę ciała używając wyrazów: bardzo silna, słaba.

3. Przy przyjmowaniu podań zwrócić winna PKU. główną uwagę na wartość moralną petenta, ponieważ marynarka wojenna, której etaty zredukowano przy nowej organizacji do minimum, musi otrzymać element doborowy pod każdym względem. Z tego powodu unikać należy przyjmowania ochotników, pozostających bez pracy i starających się zapewnić sobie egzystencje prez wstąpienie do służby wojskowej.

Zarządzenia powyższe muszą być ściśle przestrzegane, ponieważ przez dokładne badanie kwa-

lifikacji ochotników pod względem moralnym, fizycznym i fachowym umożliwią PKU., uzupełnienie marynarki wojennej materjałem istotnie doborowym oraz uchronią skarb państwa przed niepotrzebnymi kosztami, wywołanymi przez odsyłanie do Kadry Marynarki Wojennej, ochotników-którzy po bliższem zbadaniu okażą się nieodpowiednim do służby.

Nadmieniam, że odsyłanie ochotników do Kadry Marynarki Wojennej z pominięciem przepisanego sposobu postępowania i bez zgody tejże jest bezwarunkowo niedopuszczalne.

Szef Departamentu K.
(—) Hubischta.
Generał ppor.

Zaciąg ochotniczy do Marynarki Wojennej.

Ministerstwo Spraw Wojskowych.
Departament X.
L. dz. 1389/tjn.

Warszawa, dnia 12 stycznia 1922 r.

W częściowej zmianie rozkazu M. S. Wojsk. Oddział I. Szt. Gen. L. 4403 / Mob. z dn. 26. III. 21 r. zezwala się PKU. na przyjmowanie ochotników do Marynarki Wojennej niezależnie od podanego w tym rozkazie rozdzielnika.

Zgłaszający się ochotnicy winni składać w PKU. podania wraz dokumentami, których wyliczenie oraz tryb postępowania przy przyjmowaniu ochotników do marynarki wojennej ustala rozkaz M. S. Wojsk. Oddz. I. Szt. Gen. S. P. i Uzup. Liczb. 674/261/21 Tjn. z dnia 8. IV. 1921 r.

Przy zaciągu ochotników należy w pierwszym rzędzie uwzględniać zgłaszających się z okolic nadmorskich dając im oraz rybakom i flisakom rzecznym pierwszeństwo przed innemi ochotnikami.

Zaznaczam, że w myśl rozk. M. S. Wojsk. Oddz. I. Szt. S. P. i Uzup. Liczb. 674/261/l. 21 tjn. ochotnik może być przyjęty przez P. K. U. do Marynarki tylko za uprzednią zgodą kadry Marynarki, przez której Dep. Morski utworżył specjalną komisję przyjęć. Komisja ta rozpatrywuje dokumenty ochotników i otrzymuje dyrektywy z Dep. Morskiego, co do ilości ochotników, którą należy przyjąć, stosownie do faktycznych potrzeb w ramach obowiązujących etatów pokojowych.

Minister Spraw Wojskowych
wz. (—) Podpis.
Generał Porucznik.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Pnck, dnia 22 września 1922 r.

Starosta:
wz. Ks. Witkowski.

561.
Dotyczy prenumeraty Orędownika.

Wydział Powiatowy uchwalił na posiedzeniu w dniu 22. września br. godwyższyć prenumeratę Orędownika Powiatowego na 480 mk. kwartalnie, miesięcznie 180 mk. poszczególny numer 30 mk.

Ogłoszenia przyjmować się będzie za opłatą 60 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 90 mk. od wiersza.

Zamówienie orędownika na kwartał IV br. winno nastąpić najpóżniej do dnia 15. października rb. w starostwie pokój 4.

Przewodniczący Wydz. Powiatowego.
Starosta:
wz. Ks. Witkowski.

562.
Rozporządzenie starosty w sprawie ruchu rowerami.

Zbyt często stwierdzam z raportów, przedłożonych mi przez Policję Państwową, że rzadko który z cyklistów przestrzcga przepisy dot. ruchu rowerami. Wobec tego przypominam poniżej odnośne rozporządzenie policyjne Naczelnego Prezesa z dnia 2. VII. 1908 i polecam podwładnym mi urzędom, aby czuwały nad ścisłem przestrzeganiem tegoż.

Puck, dnia 8. sierpnia 1922r.

Lipski, starosta.

Rozporządzenie policyjne dot. ruchu rowerami.

Na podstawie paragrafów 137 i 139 ustawy o ogólnej administracji kraju z dnia 30. 7. 1883 r. — zbiór ustaw str. 195 — i na podstawie par. 6, 12 i 15 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. 3. 1850 r. — zbiór ustaw str. 265 — wydaje się za zgodą Rady Prowincjonalnej na obszar prowincji zachodnio pruskiej następujące przepisy w sprawie ruchu rowerami na publicznych drogach i placach:

A. Ogólne przepisy:

§ 1. Do ruchu rowerowego mają analogiczne zastosowanie przepisy policyjne, regulujące ruch kołowy na publicznych drogach i placach, o ile w następującem nie zarządzono co innego.

Na rowery, używane w publicznym przemyśle spedycyjnym, mają zastosowanie oprócz poniższych przepisów także ogólne przepisy o ruchu środków komunikacyjnych, służących publicznemu przemysłowi spedycyjnemu.

Do rowerów posuwanych nie wyłącznie siłą ludzką mają poniższe przepisy o tyle zastosowanie, o ile przepisy dot. ruchu samochodami nie zarządzają nic innepo.

B. Rower:

§ 2. Każdy rower musi być zaopatrzony:
1. W dobrze funkcjonujący hamulec.
2. W głośny dzwonek do oddawania znaków ostrzegawczych.
3. Podczas zmroku i gęstej mgły w jasno palącą się latarnię z szkłami nie kolorowemi, która rzuca światło naprzód na drogę.

C. Cyklista.

a) Legitymacja osoby cyklisty.

§ 3. Cyklista musi mieć przy sobie kartę rowerową, brzmiącą na jego nazwisko i musi ją okazać na żądanie kompetentnego urzędnika.

Kartę wystawia władza kompetentna dla miejsca pobytu cyklisty wedle wzoru załącznika, używając papier wciągnięty na płótno.

Dla osób niżej 14 lat następuje wystawienie karty rowerowej na wniosek ojca, opiekuna lub osoby mającej pieczę nad młodocianym.

Karta rowerowa ma ważność w obrębie Rzeszy Niemieckiej.

Cykliści, których miejsce pobytu znajduje się poza granicami Rzeszy Niemieckiej, muszą mieć przy sobie dalszy wystarczający wykaz dot. swej osoby i winni go okazać na żądanie kompetentnemu urzędnikowi.

b) Specjalne obowiązki cyklisty.

§ 4. Każdy cyklista jest zobowiązany do należytej ostróżności przy kierowaniu rowerem.

Na wezwanie lub znak funkcjonarjusza policji, każdy cyklista jest zobowiązany natychmiast się zatrzymać. Uznać należy urzędnika policyjnego, choćby miał tylko czapkę urzędową.

§ 5. Zakazaną jest nadmierna szybkość jazdy ze względu na wypadki i tamowanie ruchu ogólnego.

Wśród zabudowań dozwolona jest tylko wolna jazda. Na drogach, które trudno objąć wzrokiem, mianowicie podczas zmroku lub gęstej mgły, na skrętach ulic, na rozstajnych drogach, na ulicach ostroskrętych, przy wyjeździe z zabudowań, leżących przy publicznych drogach, lub wjeździe do takowych, dalej przez wąskie mosty lub bramy, tudzież na wąskich lub stromych drogach lub tam, gdzie działalność hamulca wskutek ślizkich gruntów jest wątpliwa, wreszcie tam, gdzie ruch jest bardzo ożywiony, należy jechać tak wolno i ostróżnie, że w razie potrzeby rower na miejscu zatrzymać można. We wszystkich powyższych wypadkach jak i podczas zjeżdżania z gór nie wolno wypuszczać kierownicy z rąk, ani zdejmować nóg z pedałów.

§ 6. Każdy cyklista jest zobowiązany wczas wyraźnym znakiem dzwonka zwrócić uwagę na zbliżający się rower osobom, zbliżającym się w kierunku jazdy przeciwnym lub krzyżującym drogę, mianowicie kierownikom furmanek, jeźdzcom, poganiaczom bydła itd.

Na miejscach nie przejrzystych należy także dać znak dzwonkiem. (§ 5 ust. 3).

Dzwonek wstrzymać należy, jeżeli znakiem tym zwierzęta się niepokoją lub płoszą.

Bezcelowego lub przykrego dzwonienia należy zaniechać.

Wzbrania się używać piszczałki sygnałowej, trąbki lub stale brzmiącego dzwonka (dzwonki przy sankach itp.) także t. zw. „Radlaufglocke“, o ile są połączone z hamulcem w ten sposób, że odzywają sie grzy każdorazowym użyciu hamulca.

Jeżeli cyklista zauważy, że zwierzę się lęka roworu, albo ludzie lub zwierzęta narażone są na niebezpieczeństwo ze strony roweru, cyklista musi zwolnić w biegu lub nawet w razie potrzeby zsiąść.

§ 7. Skręt w inną ulicę odbywa się na prawo krótkim zwrotem, na lewo zaś dalekim półkołem.

§ 8. Cyklista musi trzymać sie prawej strony drogi a naprzeciw jadące furmanki, samochody, cyklistów, jeźdzców, przechodniów, transporty bydła itp. wczas i wystarczająco wymijać na prawo, jeżeli miejscowość lub inne warunki tego nie dopuszczają, tak długo się zatrzymać, dopóki droga nie będzie wolna.

Naprzeciw jadące furmanki, samochody itp. są zobowiązane pozostawić cykliście tyle miejsca, aby tenże mógł bez narażenia się ominąć takowe na prawo.

§ 9. Furmanki, samochody, jeźdzców, cyklistów, przechodniów, transporty bydła, skierowane w tę samą stronę omija się na lewo.

Furmanki, samochody itp., które cyklista prześciga, winni na dany znak dzwonka jemu tyle miejsca pozostawić, aby mógł bez narażenia się przejechać. Na drogach, które trudno objąć wzrokiem, (§ 5 ust. 3) także wszędzie tam, gdzie droga przez furmanki, samochody itp. jest zbyt ciasna, nie wolno tychże prześcigać.

§ 10. Na chodnikach i dróżkach dla pieszych nie należy tamować ruchu przechodniów. Chodnik winien cyklista przy zbliżaniu się przechodnia wczas opuścić, w razie niemożliwości ominięcia, winien cyklisto zsiąść:

§ 11. Zakazane jest okrążenie furmanek, ludzi i zwierząt itp. ruchy, które mogłyby uszkodzić ludzi lub ich własność, tamować ruch lub płoszcy zwierzęta.

(Dokończenie nastąpi).

563.

Dot. stwierdzenia kalectwa popisowych w listach poborowych przez pp. Sołtysów i Przeł obsz. dw.

Ministerstwo Spraw Wojskowych zauważyło, że w bardzo licznych wypadkach na dodatkowych przeglądach w P. K. U. przy których wielu popisowych staje przed komisją przeglądową **w nieobecności przedstawicieli właściwych gmin,** komisje bywały częstokroć wprowadzone w błąd co do tożsamości popisowego, zwłaszcza gdy stawały jednostki ułomne. Aby temu zapobiec proponuje M. S. Wojsk **by urzędy gminne w listach poborowych, przez nie sporządzonych, w rubryce imię i nazwisko uwidoczniały kolorowym atramentem - wypadki fizycznego niedorozwoju, czy ułomności,** powszechnie we wsi (mieście) lub w kole znajomych odnośnego osobnika znane.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uznając, że ten sposób kontroli ochroni w wielu wypadkach komisje przeglądowe od pomyłek co do tożsamości osoby popisowego, a Skarb od wydatków na ciągłe ekspertyzy (głuchota, niemota, padaczka itd.) przesyła w załączeniu wykaz tych ułomności oraz ich fizycznego niedorozwoju, które mogą być zaznaczone w listach poborowych przez władze cywilne bez rozpozania lekarskiego z poleceniem wydania podległym sobie władzom administracyjnym I instancji odpowiednich zarządzeń, celem wprowadzenia powyższej praktyki przez urzędy gminne, przy sposobności układania list poborowych.

Za Ministra.
(—) Lenc wr.
Dyrektor Departamentu.

Oznaczenie kalectw i chorób.

1. Karłowatość.
2. Silne jąkanie się, gluchota i głuchoniemota
3. Znaczne skrzywienie (koszlawość), lub skrócenie ręki albo nogi.
4. Warga zajęcza.
5. Znaczne garby.
6. Brak ręki lub nogi.
7. Brak palców u ręki lub nogi (z wyszczególnieniem których mianowicie).
8. Trwałe zeszpecenie, lub rozległe blizny ze wskazaniem ich umiejscowienia.
9. Paraliż ręki, albo nogi.
10. Stałe trzęsienie głową lub kończynami.
11. Konwulsje, wielka choroba, choroba św. Walentego.
12. Głuptactwo.
13. Wole dusze.
14. Widoczna ślepota, lub brak oka.

Powyższe podaję Panu Burmistrzowi oraz pp. Sołtysom i Przeł. obsz. dw. do wiadomości i ścisłego przestrzegania przy układaniu list poborowych.

Puck, dnia 21. sierpnia 1922 r.

L. dz. 1308/22 M. Lipski, starosta.

564.

Rozporządzenie Ministra Skarbu
z dnia 14 lipca 1622 r.
w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustaw stemplowych pruskiej i niemieckiej.

Na podstawie art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należytościach) (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 315) zarządza sie:

§ 1. Stawki procentowe przewidziane w pozycjach: 1, 10 d, 11 a2, 13 b, 26, 27 (1) taryfy stemplowej, wydanej rozporządzeniem b. Gen. Gubernatora Warszawskiego z dnia 19 lipca 1916 r. (Dz. rozp. Nr. 40, poz. 127) względnie w art. 6 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 498) — o ile powołany art. 6 dotyczy wyżej wymienionych pozycji taryfowych, rozciąga się niniejszem na obszar b. dzielnicy pruskiej. Rozciągnięcie stawki przewidzianej w pozycji 10 d, nie dotyczy spółek z ograniczoną odpowiedzialnością.

Również rozciąga się na obszar b. dzielnicy pruskiej ustęp 4 pocycji 27 powołanej wyżej taryfy stemplowej, w brzmieniu, ustalonem w ustępie drugim artykułu 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 315).

§ 2. Na skutek postanowień, zawartych w § 1. podwyższają się następujące stawki, przewidziane w pruskiej taryfie stemplowej:

a) stawki w wysokości $1/20$ % wymienione w pozycji 2 („przelew praw“) (w ustępach 1 i 4) podwyższa się na 1 %,

b) stawki w wysokości $1/3$ % wymienione w pozycji 9 („przetargi“) oraz w pozycji 32 ustęp 1 lit. c („umowy kupna i zamiany“) podwyższa się na 1 %,

c) stawkę w wysokości $3/10$ % wymienioną w dziale III pozycji 48 („kontrakty dzierżawy i najmu“) podwyższa się na $1/2$ %,

d) stawkę w wysokości 3 mk. wymienioną w dziale 2 pozycji 71 („umowy“) (podwyższoną na wocy art. 3 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 315, na 20 mk.), podwyższa się na $1/2$ % od wartości przedmiotu umowy.

Jeśli w przypadkach, określonych wyżej w ustępie d) przedmiot umowy nie da się ocenić, to opłata wynosi 20 mk.

§ 3. W ustępnie 1 pozycji 2 pruskiej taryfy stemplowej („przelew praw“) wyrazy: „zachodzi uwolnienie od opłaty stemplowej w myśl § 4 ustępu drugiego, ustawy stemplowej dla Rzeszy lub“ ulegają skreśleniu.

§ 4. W pozycji 32 pruskiej taryfy stemplowej („umowy kupna-sprzedaży“) ulega skreśleniu punkt 2 ustępu 10.

§ 5. W pozycji 48 pruskiej taryfy stemplowej („umowy dzierżawy i najmu“) ulegają skreśleniu:

a) w ustępie 1 działu I—wyrazy: „o ile nie mają zastosowania postanowienia ustępu 6 liczba 3 w dziale I niniejszej pozycji taryfowej“,

b) ustępy 2, 3 i 6 działu I.

§ 6. Na skutek postanowień zawartych w § 1 podwyższają zię następujące stawki, przewidziane w pozycji 1 A niemieckiej taryfy stemplowej:

1. stawki w wysokości $4/10$ %, wymienione w ustępie c) i w punkcie 2 „dodatków do ustępu c)“, podwyższa się na 2 %,

2. stawkę w wysokości $2/3$ %, wiemienioną w ustępie e) pod liczbą 2, o ile dotyczy przypadków, w których chodzi o prawa, określone w ustępie d) pod liczbą 2—podwyższa się na 1 %,

3. stawki w wysokości 5 od tysiąca, $1/20$ % i $1/3$ %, wymienione w ustępie e), podwyższa się na 1 %.

W przypadkach określonych w ustępach 2 i 3 niniejszego paragrafu, nie będzie pobierana opłata, przewidziana w ustępie a) §-u 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Uchyla się ustępy pierwszy i drugi § 13, ustawy stemplowej niemieckiej oraz owolnienie od opłaty, przewidziane—co do umów między wstępnymi a zastępnymi — w pozycji 11 taryfy stemplowej niemieckiej (ustęp a, punkt 2).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: Jastrzębski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 52. 8. 22.

Lipski, starosta.

565.

Obwieszczenie.

Podług uchwały Zarządu z dnia 22. 8. 22 r. należy składki miesięcznie w pierwszych 14 dniach miesiąca następnego bez poprzedniego wezwania zapłacić (art. 52 I Ust. z dnia 19. 5. 20 r.). Zapłatę należy wnieść bez kosztów i ewentualne koszta pocztowe za upomnienie należy zwrócić (art. 52 II Ust. z dnia 19. 5. 20).

Równocześnie dajemy na rozporządzenie Okręg. Urzędu Ubezp. w Poznaniu do wiadomości, że podług art. 54 II Ustawy z dnia 19. 5. 20 r. 6% odsetek zwłoki za zaległe składki przewyższające 50.— mk. się pobiera.

Zwłoka następuje wtenczas, jeźli dłużnik nie uiści należności za odnosny okres płatności w ciągu następnego miesiąca.

Zaległe składki ściąga się przymusowo i pobiera się podług art. 9 Ustawy z dnia 7. 6. 21 r. 5% na koszta ściągnięcia.

Puck, dnia 5. września 1922 r.

Powiatowa Kasa Chorych w Pucku.

Lipkowski, kierownik. Mroczkowski, przewodniczący.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Dnia 19. bm. po długich cierpieniach umarł

pan nauczyciel

św. p. Wojciech Szymerowski

z Ostrowa

Nieboszczyk urzędował na swojej posadzie od 1. kwietnia 1920 r. i odznaczał się niezwykłą sumiennością i uczciwością.

R. i. p.

Puck, dnia 20. września 1922 r.

W imieniu nauczycielstwa obwodn.

B. Górny, insp. szkol.

Nakładem: „Drukarnia Gdańska“. — Odpowiedzialny redaktor: Starostwo.